ԳԼՈՒԽ ԼԹ.

Վանք Ս. Սարայի, հակառակութիւն Ցունաց։ Բանալի այրին Ծնընդեան։ Վանքայք աղգաց Յերուսաղէմ։ Եկեղեցին Հայաբնակն։ Գրիգոր Պարսն Տէր։ Վանք Ս. Փրկչի, և գերեզմանատունն անդ։

ՎԱՆՔ Ս. Սարայի կայր մնայր 'ի ձեռս կրօնաւորացն Ցունաց։ Սակայն յետ ժամանակաց ճանձրացեալ 'ի բռնութենէ Արաբացւոց, վաճառեցին զայն Սերվիացւոց, և նոքա չինեալ նորոգեցին զաւերեալ տեղիս, եւ կանգնեցին աշտարակս և բուրգս, և կացուցին 'ի նոսա պահապանս հսկել զցայգ և զցերեկ և զգուշանալ յարձակմանց Արաբացւոց, և այսպէս մնաց ժամանակս ինչ 'ի ձեռս նոցա։ Ապա 'ի տկարանալ թագաւորացն Սերվիացւոց՝ չեղեն ձեռնհաս նորոգել զվանս, և այս տեւեաց ամս իբրեւ հարիւր, մինչ 'ի ժամանակս Տոսիթիոսի Ցոյն պատրիարքի, (1504)։ Ապա 'ի թագաւորութեան Սուլթան Սէլիմայ Բ. Որդւոյ Սիւլէյմանայ, եկն յԵրուսաղէմ նոր Բդեշխ, և կրօնաւորքն Սարայի եկին առ նա յողջոյն, որք էին անձինք իբրեւ 1000. բերեալ ընծայս՝ և Բդեշխն ելեալ արտաքս ետես զնոսա զի զգեցեալ էին սեաւ սքեմս, և եհարց զնոսա թէ ուստի իցեն, և նոքա ասեն. 'ի վանաց Ս. Սարայի. և նա ասէ, ընկալայ զընծայս ձեր, սակայն ոչ կարեմ թողուլ զձեզ բնակիլ բազմութեամբ 'ի մի վանս, գուցէ ապըստամբիցիք և դժուարին լինիցի ինձ յաղթել վանաց ձերոց, որ ամրացեալ է իբրեւ բերդ ամուր, և դուք իբրեւ զինուորք փառաւորք, և յետ խորհելոյ ընդ բարեկամս իւր, հրաման ետ Ենիչէրի զօրաց կոտորել զնոսա 'ի բերան սրոյ, որոշեալ 'ի նոցանէ զարս իբրեւ քսան։ Եւ Լատին ճանապարհորդն գնացեալ 'ի վանս նոցա, եգիտ միայն 30 կրօնաւորս. (1570)։

Բարուկիր ձեղունն 'ի վերայ մեծի դրան տաճարի Ս. Յարութեան 'ի ներքոյ վերնատան Հայոց. որոյ մի ծայրն հաստատեալ կայր 'ի վերայ Գողգոթայի և փակեալ դրան, 'ի հնութենէ չինուածոյն յանկարծ քայքայեալ